

**”זֶה הַדּוֹר, דּוֹר יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ,
מִנְּמַנִּים וְלָקוּם מְאַחֵר.
הוּא זָקוּק לְנִבְיָא וּמוֹכִיחַ
וּלְפָחוֹת – לְשִׁעוֹן מְעוֹרֵר.”**

(נתן אלתרמן, "תוצרת הארץ", 1938)

**”הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת-עַמִּיתְךָ
וְלֹא-תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא”**

(ויקרא יט, יז)

הקדמת המחבר

שאלת מציאותנו של האלוקים ואמת התורה מעסיקה רבות את החברה הישראלית. למעשה, כמעט כל שיח או ויכוח שורשם בזה. כך, למשל, הויכוחים סביב פתיחת עסקים ותחבורה ציבורית בשבת, תפילות נשים בכותל, חתונות אזרחיות וחתונות עם גויים, זכויות להט"ב, גיוס חרדים, לימודי ליבה, כשרות, דיני בג"ץ, התנחלויות והתנתקות, זכויות האישה הפמיניסטית, חוקי הגיור, חלוקת תקציבים לשיבות או למוסדות להשכלה גבוהה, רפורמים מול אורתודוקסים, זכויות בעלי חיים, הדתה בבתי-הספר, גבולות הארץ וחלוקת ירושלים, דמוקרטיה או הלכה. כידוע, התורה קבעה תשובות חד-משמעיות ברורות לכל הסוגיות הללו. הבעיה, שתשובותיה אלו לא תמיד מוצאות חן בעיני כל אחד והן אינן ניצבות במישור אחד עם דעותיהם האישיות של אנשים רבים. הציבור רוצה פלורליזם, ותורת ישראל היא בדיוק ההיפך מכך. ואף על פי שפלורליזם זה רעיון נחמד –

ספר זה בא להוכיח שתורת ישראל אמת לאמיתה!

אודותי

גדלתי במשפחה חילונית. בשנת הלימודים האקדמית הראשונה שלי (תשס"ג, 2002) למדתי על היווסדות הנצרות, וכך נחשפתי לראשונה לעובדה שגם הנוצרים, כמו היהודים, מאמינים בתנ"ך. בעקבות כך, התחלתי להרהר ולבדוק אודות משמעות יהדותי. כעבור כ-12 שנים שבהן חקרתי באינטנסיביות את היהדות מול הדתות האחרות ומול החילוניות והאתאיזם – חזרתי בתשובה. מיד עם תום לימודי לדוקטורט, ראיתי לנכון, כצורך השעה ולתועלת הרבים, להעלות על הכתב את התובנות ששינו את חיי. ולמרות שחוברו ספרים ומאמרים רבים אודות נושא זה, העובדה שרבים מישראל בכל זאת אינם מודעים לכך שתורת משה אמת, זו הראייה שעדיין...

”מַחְפִּים לְמוֹכִיחַ”

שלמי תודה

תודה לבורא עולם על שזיכני לחבר ספר זה. ברצוני להודות לרעייתי ולילדי, לרב אהרון לך היקר על הערותיו והארותיו החשובות, ולבנאור אור – אשר יזם ועודד את כתיבת הספר. כמו כן, תודתי נתונה לכל אותם חכמים אשר למדתי מכתביהם ומדבריהם לאורך השנים.

תוכן העניינים

ע'	
1	1. מבוא.....
4	1.1 אודות הספר.....
8	1.2 אופן הלימוד המומלץ של הספר (דבר המחבר).....
10	2. שלושה-עשר עיקרי האמונה היהודית.....
11	3. "אני מאמין באמונה שלמה".....
11	3.1 היש אמת במשפטי אמונה אלו?.....
12	3.1.1 "איש באמונתו יחיה" ו"כל אחד והאמונה שלו".....
13	3.1.2 "אני לא מאמין במה שאני לא רואה".....
14	3.2 ה"אמונה" שבשלושה-עשר העיקרים.....
15	3.3 "אמונה באלוקים": שטיפת מוח דתית?.....
17	3.4 אמונה שאחריה האות ל'.....
17	3.4.1 החוב לעולם התחתון.....
18	3.4.2 הבעל ורעייתו.....
18	3.4.3 סיכום האמונה ל'.....
19	3.5 אמונה שאחריה האות ב'.....
19	3.5.1 אמונה בחפצים.....
19	3.5.2 אמונה בדברים מיסטיים.....
19	3.5.3 אמונה באדם.....
20	3.6 חכמה בינה ודעת.....
22	3.6.1 התינוק והכדור.....
22	3.6.2 לדעת שיש אלוקים.....
22	3.7 אפילוג: מהיכן טעות המילה "אמונה".....
23	3.7.1 אמונה ב"ברית החדשה".....
24	3.7.2 אמונה ב"קוראן".....
25	4. האם יש בורא לעולם? (חמשת העיקרים הראשונים).....
25	4.1 ארבעה עקרונות של חכמה.....
25	4.1.1 תכנון מעיד על מתכנן.....
26	4.1.2 יצירה מעידה על יוצר.....
27	4.1.3 חוק מעיד על מחוקק.....
27	4.1.4 עיקביות מעידה על גורם.....
28	4.2 יש בורא לעולם: בינה ומסקנה.....
29	4.3 הבורא תמיד היה.....
31	4.4 למדע אין הוכחת נגד.....
32	4.4.1 האבא המלומד.....
33	4.4.2 "הוכחות" מתחכמות לא מדעיות.....
34	4.5 פרק הסיום.....
35	5. "לא קם נביא עוד כמשה" – רק תורת ישראל אמת! (עיקרים 6, 7 ו-9).....
35	5.1 להמציא את התנ"ך: מבוא (עיקר 6).....
39	5.2 מועד חתימת התנ"ך.....
39	5.2.1 בירור עובדתי לאחור.....
40	5.2.2 חישובי תאריכי התנ"ך.....
43	5.3 האפשרויות להמצאת היהדות.....
43	5.3.1 התנ"ך הופץ לפני התאריך ההתחלתי שלו.....
44	5.3.2 התנ"ך הופץ במהלך פרק הזמן המתוארך בו.....
46	5.3.3 התנ"ך הופץ לאחר התאריך הסופי שלו.....

48 5.3.4 תובנות ביניים	
49 מעמד הר סיני : עדות מנצחת (עיקר 7)	5.4
50 5.4.1 העם מפקפק במצוות	
51 5.4.2 "וכל העם רואים את הקולות"	
54 5.4.3 מנגנון הגנה על אמיתות התורה	
56 5.4.4 התורה עומדת במבחן הזמן	
58 5.5 לנצח את משה	5.5
59 5.5.1 משה שכנע עדים להעיד עדות שקר	
61 5.5.2 פלוני הציג את התורה בטענה : "אבותיכם נכחו במעמד הר סיני"	
64 5.5.3 מחברי התורה תיאמו עדות שקר לגבי מעמד הר סיני	
70 5.5.4 מחברי התורה סיפרו שפעם אבותיהם נכחו במעמד הר סיני	
75 5.5.5 מסקנות לאחר ארבעת התסריטים	
78 5.6 יסודות האמונה הנוצרית : לא ניתן להוכיח (עיקר 9)	5.6
78 5.6.1 האם ישו הוא בנו של האלוקים?	
81 5.6.2 השוואת ישו למאפייני "המשיח"	
87 5.6.3 ישו קם לתחייה לאחר צליבתו, האמנם?!	
88 5.6.4 עוד כמה נתונים על הנצרות ועל הברית החדשה	
92 5.7 יסודות האמונה המוסלמית : לא ניתן להוכיח	5.7
95 5.7.1 הקוראן מול התורה	
97 5.7.2 כח הזרוע של האיסלאם	
99 5.8 הר סיני בנוסח אינדיאני	5.8
100 5.8.1 "אישה עגל תאו לבן" (White Buffalo Calf Woman)	
102 5.8.2 שימשיכו לרקוד עם זאבים	
106 6. "כל התורה שבידינו": גם התורה שבעל-פה אמת (עיקר 8)	
106 6.1 מדוע צריך תורה שבעל-פה	6.1
107 6.2 חייבת להיות תורה שבעל-פה	6.2
110 6.3 מלימוד לתלמוד	6.3
111 6.4 מדרשי חז"ל : סיפורי מעשיות או אמת?	6.4
112 6.4.1 סיפורים ואגדות אודות אברהם אבינו	
114 6.4.2 מדרשים בלתי הגיוניים על פרעה	
115 6.4.3 סתירות במדרשים על נח	
116 6.4.4 מדרשים בנצרות ובאיסלאם	
117 6.5 הלכה למעשה	6.5
118 6.5.1 אשכנזים וספרדים	
119 6.5.2 ההלכה ושינויים טכנולוגיים	
120 6.5.3 גדרות וסייגים	
122 6.6 פירושים לתורה	6.6
124 6.7 "המשכילים" האירופאיים	6.7
124 6.7.1 רפורמים	
126 6.7.2 קונסרבטיבים	
128 6.7.3 ציונים-חילונים	
129 6.7.4 סיכום העניין	
132 7. אם אלוקים צופה כל הדורות, איפה הבחירה החופשית? (עיקר 10)	
132 7.1 התורה נכתבה בדמע	7.1
133 7.2 כולם מוצפנים בתורה	7.2
134 7.3 ההבדל בין אמירה לציווי	7.3
135 7.4 שאול ומלחמת עמלק	7.4

136 קין והבל	7.5
137 הבחירה החופשית	7.6
138 הצופן התנ"כי	7.7
139 8. "שכר ועונש": ידיעה גמורה (עיקר 11)	
140 המלך אחשורוש: ככה מקימים מלכות	8.1
142 משל "האב והבנים"	8.2
144 8.2.1 "האב יתעלם מהבן שסידר ויעניש את הבן שלא סידר"	
144 8.2.2 "האב יתגמל את הבן שסידר ויתעלם מהבן שלא סידר"	
144 8.2.3 "האב יתגמל את הבן שסידר ויעניש את הבן שלא סידר"	
145 8.3 "הבורא גומל טוב לשומרי מצוותיו ומעניש לעוברי מצוותיו"	
147 8.4 ניפוץ אשליות אתאיסטיות – אכן יש "עולם הבא"!	
148 8.4.1 "עכשיו אתה מלאך"	
148 8.4.2 שכר ועונש קראי	
148 8.4.3 "סבא שומר עלינו מהשמיים מלמעלה"	
149 9. נבואות אחרית הימים: שני העיקרים האחרונים	
150 9.1 נבואות העבר	
151 9.2 נבואות על הווה	
153 9.3 נבואות עתידיות	
156 10. סוף דבר: מבט אחר על המציאות	
156 10.1 איפה היה אלוקים בשואה?	
158 10.2 דרך ארץ קדמה לתורה	
159 10.3 התורה היא אוסף סיפורים	
160 10.4 למדתי תנ"ך בתיכון	
161 10.5 גם החברה הדתית לא צדיקה כל-כך	
161 10.6 התענוג שלי בשבת זה לרכוב על אופניים	
162 10.7 אני מעדיף מישוהו שהוא קודם כל בן-אדם מאשר מקיים מצוות	
163 10.8 להפסיק להביא ילדים לעולם	
164 10.9 אני יכול להיות מוסרי גם בלי להיות דתי	
164 10.10 ברוך שלא עשני אישה – זו הדרת נשים	
165 10.11 התאריך הלועזי	
168 10.12 "או מַיִי גַאד, גִיזֶס, נשבע לך באלוקים"	
169 10.13 החרדים הרסו את היופי שביהדות	
169 10.14 הדתיים האלה עושים מה שהם רוצים	
170 10.15 חזרה בתשובה מול יציאה בשאלה	
171 10.16 שלום עכשיו	
172 10.17 המחאה החברתית	
173 10.18 הנוצרים והפלסטינים	
174 10.19 אל תראה אותי ככה, סבא שלי היה רב	
174 10.20 הצדק האמתי בבג"ץ ולא בתורה	
176 10.21 מחייבת עמלק – אכזריות התורה	
177 10.22 מזל טוב נשברה כוס	
177 10.23 כפייה דתית	
180 10.24 נעשה ונשמע – "איזו טיפשות"	
181 10.25 תראה איך הדתי הזה מתנהג	
182 10.26 הרמב"ם לא היה חילוני!	
182 10.27 פרקי אבות	
183 10.28 לאחר כל המידע, איך אתה מתכוון להמשיך לחיות את חייך?	

1. מבוא

"שלוש דתות / ואלוקים אחד למעלה בשמיים" – פרדוקס זה מופיע בשירה של להקת הרוק הישראלית "היהודים", "עידן האלוקים" (תשנ"ח, 1998). במבט שיטחי, נראה שאין הבדל משמעותי בין שלוש הדתות הגדולות, יהדות נצרות ואיסלאם, שכן כולן מאמינות באל אחד (מונותאיסטיות) ובספר התנ"ך. לפיכך, מתקבל הרושם כי גם ההבדלים הקיימים בין שלוש הדתות שוליים: אז המוסלמים מאמינים שבנוסף לנביאי התנ"ך גם מוחמד הוא נביא, הנוצרים מאמינים ש"המשיח" כבר הגיע לפני כאלפיים שנה, ואילו היהודים טוענים שזה לא נביא וזה לא משיח. ביג דיל! לא הבדל גדול, לכאורה.

אבל זה לא סתם ביג-דיל, אלא שזה "ביג-ביג דיל", ובין שלוש הדתות הללו הבדלים משמעותיים. על פי המסופר בספר התורה, בעוד שכל העולם העתיק היה פוליתאיסטי (עבד אלוהויות רבות) וסגד לאלילים, לפולחנים ולעבודה זרה, היה עם אחד שעבד אל עליון אחד ויחיד שליט כל הארץ. אלו הם בני ישראל. החיבור העיקרי בין בני ישראל לבין אותו אל עליון (אלוקים) היה בעת "קבלת התורה", מְעַט לאחר יציאתם מארץ מצרים. המילה "תורה" נובעת מהמילה "הוראה", והיא מציינת 613 מצוות (מלשון ציווי) המגדירות כיצד על בני ישראל לחיות את חייהם, מה מותר להם ומה אסור. מצוות אלו, הן המבדילות בינם לבין יתר העמים מאז ועד היום.

המשך חייהם של בני ישראל מימי יהושע בן-נון ועד להקמת בית המקדש השני בימי עזרא ונחמיה (כ-900 שנים) מתואר בספרים שחוברו על ידי הנביאים ובכתובים, ובכך הושלם ספר התנ"ך (תורה נביאים וכתובים). לימים, השם 'בני ישראל' דעך ואת מקומו תפס הכינוי 'יהודים', כפי שבא לידי ביטוי במאורע המפורסם האחרון שבתנ"ך, שאחריו נבנה בית המקדש השני: "מגילת אסתר"¹. אלו הן, בקיצור רב מאוד ובתמציתיות, תולדות העם היהודי והיהדות טרם הופעתן של שתי הדתות האחרות.

כ-400 שנה לאחר מאורעות מגילת אסתר והקמת הבית השני, קם זרם חדש מתוך העם היהודי, שלימים הפך ל"דת הנוצרית". בנוסף לטענה של דת זו כי המשיח (ישו) כבר הגיע, היא יצרה טקסים משלה, שינתה וביטלה ממצוות התורה, ואפשרה לכל בני-האדם (ובעיקר לאלו שאינם יהודים) לקבל על עצמם את האמונה באלוקים, בתנ"ך ('הברית הישנה') ובספרים אודות ישו המשיח (בשורות 'הברית החדשה')². בהתאם לכך, דת זו תפסה תאוצה בעיקר בקרב עובדי האלילים ומאמיני המיתוסים

1. לדוגמה: "איש יהודי הִנֵּה בְּשׁוֹשֵׁן הַבֵּיכָה וְשָׂמוּ מִרְדְּכָי"; "הַיַּעֲמָדוּ דְבָרֵי מִרְדְּכָי כִּי-הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי"; "וַיִּבְקֹשׁ הַמֶּן לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְלָכוֹת אַחְשָׁרוֹשׁ עִם מִרְדְּכָי"; "וַיְמִי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכְרָם לֹא-יִסּוּף מִזְרָעֵם" (מגילת אסתר ב, ה; ג, ד; ג, ו; ט, כח).
2. בנוסף לבשורות, הברית החדשה מורכבת ממעשי השליחים והאיגרות המתארים את הפצת הנצרות.

והמיתולוגיות למיניהם, עד אשר קיסרות רומא הכריזה עליה כדת הרישמית של האימפריה הרומית כ-300 שנה מאוחר יותר. כחלק מתהליך היווסדותה של הנצרות, ישו הוכרז כשותף מלא של האלוקים והוצג כ"בן שלו" בדמות בשר ודם עלי אדמות. פעולה זו יצרה מעין סינתזה בין עבודת האלילים והמיתולוגיה לבין המונותאיזם, ובכך יצרה פולחן אדם כחלק מהאלוהות; מה שמכונה בפי היהדות כ"עבודה זרה בשיתוף".

כ-600 שנה לאחר תחילת הנצרות קמה הדת הגדולה השלישית, האיסלאם. לפיה, נביא ושמו מוחמד קיבל מאת המלאך גבריאל מעין 'ספר תורה' מחודש ומעודכן הנקרא "קוראן". כמו הנצרות, גם האיסלאם אינו שולל את אמיתותו של התנ"ך, אלא שהמסורת המוסלמית והקוראן מציגים מצוות חדשות ואירועים שאינם מופיעים בספר התורה. לדוגמה, הקוראן קובע כי היום השבועי המיוחד להתכנסות ולתפילות הנו יום שישי, ולא שבת; והמסורת המוסלמית מספרת כי ישמעאל הוא זה שנעקד על ידי אברהם, ולא יצחק. שני הבדלים אלו מהותיים ביותר, שכן נמצא שמי ששומר את השבת כמו היהודים טועה בגדול ומפספס את קדושת יום שישי. כמו כן, אם אכן ישמעאל הוא זה שנעקד במקום יצחק, הרי שתורתם של היהודים היתה מזויפת, או שבורא עולם עשה 'פאשלה' גדולה ביותר וכל אותן אלפי שנים שיקר והיתל בעם היהודי. עם הפצת האיסלאם נעלמה כמעט כליל עבודת האלילים מרוב העולם.

אין זה מפתיע לגלות שכל אחת מהדתות טוענת שהיא "דת האמת", כלומר, שרק מאמיניה הנאמנים לה מקיימים את רצונו האמתי של בורא עולם כראוי. כדאי לציין, שגם כל אחת מהדתות מבטיחה שכר עצום למאמיניה ועונשים מפחידים לכופריה. חלקן מבטיחות לקנאיה הזכרים 72 בתולות בגן-עדן, עושר וזהב, וחלקן מבטיחות ישיבה בעולם שכולו טוב לצד ה"משיח". אם נמנה לצד שלוש הדתות האלו גם אמונות וכתות אחרות (כדוגמת ה"בודאיזם" וה"הינדואיזם" בהודו ודומיהן), וכן את עמדת האתאיסטיים (אלו שאינם מאמינים בכלום), הרי שאנו בבעיה חמורה. למי להאמין, לאלו או לאלו?

עלינו להבין, לא יכול להיות שכולם צודקים ולא יכול להיות שכולם דוברי אמת, שהרי הם סותרים אלו את אלו. לא יתכן שהאתאיסטיים טוענים שאין שום בורא לעולם בזמן שהחרדים בבני-ברק טוענים בדיוק את ההיפך המוחלט: לא רק שיש בורא לעולם אלא שהוא גם נתן תורה עם מצוות מחייבות. קורא יקר, יכולה להיות רק אמת עובדתית אחת: או שיש בורא לעולם או שאין בורא לעולם! או זה – או זה, נקודה. או שהאתאיסטיים צודקים או שהצדק עם הדתות.

מכאן, שגם הפתגם הנפוץ "כל אחד והאמת שלו" מוטעה לחלוטין וסותר את עצמו, שכן אמת אבסולוטית יכולה להיות רק אחת ויחידה, ואם מעורב בה כל אחד עם ההשקפה שלו, הרי שזו כבר סובייקטיביות ולא האמת לאמיתה.

ברור, שאין שום אדם בעולם המוכן להיות פתי המאמין בכל דבר. כל אדם שואף להיות משכיל ומלומד ככל הניתן ואף אחד לא רוצה להיחשב בור ועם הארץ. לכן, חובה על כל אדם (וגם עליך) לחקור היטב היטב את האמת לאמיתה! מדוע? מאחר שאם האתאיסטיים צודקים ואתה בין הפתאים המאמינים באחת מהדתות (מונותאיסטיות או פוליתאיסטיות), הרי שאתה מבזבז את זמנך בכל מיני תפילות שלא עוזרות, אמונות טפלות, חגים וטקסים חסרי משמעות, תקוות שווא, וכולי. כמו כן, שלוש הדתות הגדולות גם אוסרות כל מיני דברי "תועבה" לדבריהם, כיחסים הומוסקסואליים והשתתפות במצעדי גאווה, שאין שום סיבה לאסור אותם.

יתרה מזו, אם אתה יהודי שומר תורה ומצוות, הרי שאסורים עליך כל מיני עינוגים נוספים ללא כל סיבה, כמו לא לנסוע לים בשבת, לא לאכול חזיר, לא לאכול בשר וחלב ביחד, לצום ביום כיפור, ועוד ועוד. לא רק בפרהסיא חלים האיסורים הללו אלא גם בסתר, בינך לבין עצמך, שכן אי אפשר לחמוק מעינוי של האלוקים.

אם האתאיסטיים צודקים ואלוקים אינו קיים, אזי גם אין מי שמשגיח על מעשיך ולא תאלץ לתת דין וחשבון בפני אף אחד. היש מצב אידאלי יותר מזה? תוכל לחיות את חייך כפי שאתה באמת רוצה ותוכל לעשות מה שבראש שלך. מכאן, שהלוואי והאתאיסטיות תתגלה כאמת.

אך מה אם האמת איננה כזו ויתברר שהאתאיזם הוא שקר? כלומר, נניח שאתה אתאיסט (או אפילו פחות מזה, רק חילוני רגיל ולא קיצוני), ויוכח לך שאכן יש בורא לעולם ושיש לו דרישות ממך בעולם הזה, התוכל להתעלם ולהישאר בשלך? רגע, אל תיבהל, הרי מי אמר שבורא עולם הוא דווקא אותו ה"אלוקים" שהתנ"ך מדבר עליו? אולי כל הסיפורים אודות האלוקים הזה הנם המצאות, מניפולציות, דמיונות שווא או טעות? יתכן מאוד שעדיין לא גילו את ה'דבר האמתי' ואת 'הדת האמתית'. אולי בורא עולם הוא איזה משהו אחר, גורל או סוג של כח עליון? ידידי, עליך לבחון היטב את הפרטים של כל אחת מהדתות בכדי לדעת את האמת, רק לטובתך! אולי בכל זאת אחת מהן היא כן "דת האמת" האחת והיחידה. ומה תאמר אם יוכח לך שדווקא "דת האמת" הזו היא לא אחרת מאשר היהדות? התנתן לְהַמְשֵׁךְ חייך להתבזבז על הדרך השגויה שהלכת בה עד כה? התוכל לומר לבורא עולם: 'לא ידעתי? לא שמעתי? לא האמנתי? לא בדקתי?'. ידידי היקר, התעורר עכשיו! כל האחריות על חייך חלה אך ורק עליך. אחרי הכל, היחידי שצריך להיות משוכנע לחלוטין שהוא אינו מבזבז את כל חייו לריק – הוא אתה!

ועל פי הדברים האלה, מובן שהגישה הפלורליסטית מוליכה שולל את הציבור, שהרי היא מתירה לכל אדם לבחור בכל אורח-חיים שהוא, מבלי להתחשב בכך שהוא עלול לפספס את כל חייו אם לא יבחר באמת האבסולוטית!

1.1 אודות הספר

את חקר האמת ניתן לתקוף מהיבטים שונים, הן פילוסופיים, והן מדעיים וארכאולוגיים. הבעיה, שברוב המקרים החוקר מציג את הפרשנות האישית שלו ואת ההשערות שלו כעובדה מדעית, ולא כתאוריה כפי שהיא באמת. מתקבלים מחקרים רבים שאינם אובייקטיביים ומציגים רק את אותן התוצאות שהחוקר כיוון אליהן מלכתחילה, בעיקר בכדי להצדיק את אורח חייו. רוב הפילוסופיות בענייני הדת אינן משכנעות כלל, תחומי מדע רבים לא הוכחו עדיין ככוננים, והארכאולוגיה מלאה בממצאים שונים הסותרים אלו את אלו בהתאם לפרשנות הארכאולוג.

ולמעשה, לארכאולוגיה אין וגם לא תהיה לעולם יכולת לאשר או לשלול שום דת, לא משנה כמה ממצאים יהיו בידה! זאת, מאחר שלעולם לא תמצא אף עדות ארכאולוגית שתוכל לאמת או לשלול אם מלאך נגלה למוחמד, או אם ישו נולד מאישה בתולה, או אם משה או אחד משאר נביאי התנ"ך דיבר עם בורא עולם – וזה עיקר הדת. במילים אחרות, גם אם הארכאולוגיה תביא ראיות לכל מהלך חייו של מוחמד או של ישו, אין זה אומר שהאחד בהכרח נביא או שהשני משיח. וגם אם תמצאנה ראיות לכל יציאת מצרים ולנדידת בני ישראל 40 שנה במדבר, עדיין, מי אמר שהתורה אלוקית? ולכן, כל מי ששם מבטחו על הארכאולוגיה, פשוט שהוא מבזבז את זמנו. אפילו כשהארכאולוג, גיימס טייבור, טען שהקבר בן האלפיים שנמצא בתלפיות הוא קיברו של ישו, ומכאן מוכח שהוא לא קם לתחייה – רבים חלקו עליו. ואם נזכיר גם את החרם האקדמי נגד עמנואל וליקובסקי על שטען כי הפער הקיים בין תאריכי התנ"ך לתארוכי המדע נובע מפענוח שגוי של שושלת האימפריה המצרית של עמיתו למקצוע, הרי שהארכאולוגיה בעייתית מאוד!

כאמור לעיל, **השאיפה והרצון של כל אדם להוכיח שהאתאיזם הוא האמת**, מאחר שהוכחה זו תשחרר אותו מכל מחויבות דתית שהיא. אף אדם לא רוצה להרגיש כבול לאיזה אל שבוחן אותו על כל צעד ושעל, או שכופים עליו כפיות דתיות למיניהן. לראייה, הרחוב הישראלי גדוש במשפטים חילוניים המוכיחים את הכמיהה אחר עדויות לאתאיזם, כדוגמת: 'אני לא מאמין במה שאני לא רואה', 'אם יש אלוקים אז שיעשה לי עכשיו נס', וכן המשפט הנדוש: 'כיוון שהיתה שואה סימן שאין אלוקים'. מה לעשות, אבל כל המשפטים האלו הנם משפטי הבל שאינם מהווים ראייה בשום פורמט מחקרי כלשהו, **ופשוט שאלו לא הוכחות לכך שאין אלוקים!**

מה גם, שלאתאיזם יתרון נוסף, כפי שמציגים חכמי הפילוסופיה, בכך שיש בו איזשהו פוטנציאל לשלום כלל עולמי, שכן העולם מלא באינספור קורבנות של מלחמות דת. משוואתם פשוטה: העדר דתות = העדר מלחמות דת. רעיון זה טוב ויפה, אלא שפילוסופים אלו מניחים מראש שלא ניתן להוכיח את אמיתותה של אף דת, שהלא אם תמצא דת אחת אמיתית כל הפילוסופיה הזאת נופלת.³

ישנם שני מניעים עיקריים למלחמות דת: **האחד** – הרצון להשליט דת אחת על פני האחרת, ו**השני** – תפיסת מאמיני הדת שעל ידי הריגת מתנגדיה הם מקיימים את רצון האלוה שלהם. אין כמו העם היהודי שחוה על בשרו מלחמות רבות כאלו. הבעיה, שפילוסופים אלו אינם לוקחים בחשבון שלא חסרות סיבות אחרות למלחמות בין עמים...

3. ר' למשל "If peace on earth is our goal, atheism might be the means to that end". Adam Lee, זמין בכתובת: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2015/jan/06/peace-on-earth-atheism> (נבדק בתאריך י"ח תמוז תשע"ז, 12.07.2017).

מאחר שרוב התאוריות המדעיות והפילוסופיות לוקות בחסר, אי אפשר להסתמך עליהן כלל. על כן, ספר זה נצמד רק לעובדות חד משמעיות ברורות ומנסה מתוכן להבין את המציאות בדרך לוגית פשוטה.

הרצון הטבעי להוכיח כי האתאיזם הוא האמת מותנה תחילה בשלילת קיומן של הדתות. זאת, מאחר שהדתות טוענות שהאמת והצדק איתן, וגם רגע היווסדותן מצוין בנקודת זמן היסטורית ברורה. כך, שיותר קל לנסות לשלול את היש' מאשר להוכיח את היש'ן. כמובן, ששלילה זו יש לעשות בדרך מושכלת ולא אינטואיטיבית. במילים אחרות, אי אפשר לשלול דת כזו או אחרת רק על פי מה שנראה בעיניים שלנו או מרגיש מתוך העולם הפנימי שלנו, כפי המשפטים החילוניים שהוצגו קודם לכן. בספר זה נתמקד בשלוש הדתות המונותאיסטיות הגדולות, יהדות נצרות ואיסלאם, ורק אם לא נצליח לאמת אף אחת מהן נבדוק גם דתות אחרות. שהרי אימות אחת מדתות אלו שולל לגמרי את האתאיזם ואת הדתות והכתות האחרות. מכיוון שאנו בוחנים עובדות בלבד, עלינו להשוות בין הכתוב בספרים המבדילים בין דת לדת לבין תהליך היווסדותן. לשם כך, נכריז על שתי עובדות ראשוניות:

1. **קיימות שלוש דתות מונותאיסטיות גדולות**, יהדות נצרות ואיסלאם, כעובדה גמורה – על זה אי אפשר להתווכח! בעולם חיים מיליארדים של אנשים המספרים שהם נוצרים, מיליארדים המספרים שהם מוסלמים, וכמה מיליונים האומרים שהם יהודים.
2. **לכל דת יש ספר ייחודי משלה**: לאיסלאם יש את הקוראן, לנצרות יש את הברית החדשה, וליהדות יש את התורה ומצוותיה. גם אלו עובדות בשטח.

ישנה טענה שכיחה הנשמעת בקרב אלו המתנגדים לדתות הבאה לגמד מראש את רמת האמינות של הכתוב בספרי הדתות (עובדה מספר 2), ולפיה: 'הם אינם מאמינים לקפריים'. אך זוהי כמובן טענה לא רצינית, שהרי כל הידע שיש לאותם האנשים בתחומים האחרים נלמד מתוך ספרים שהם קראו, ולא מתוך ניסויים שהם ביצעו בפועל. מכאן, שאנשים אלו כן מאמינים לכתוב בספרים, אך רק לאלו התואמים את גישתם.

למעשה, **ישנם שני מרכיבים החייבים להתקיים ב'דת אמת'**, ואלו הם:

- **יסוד אמונה בלתי מעורער**: חוסר יכולת מצד הכופרים בדת להציג אפשרויות השוללות או מפקקות ביסוד האמונה שעליו היא מבוססת;
- **מעשים בפועל**: ביצוע מעשים בפועל על ידי מאמיני הדת כאות זיכרון ליסוד האמונה שלה (כמצוות, חגים וטקסים).

בהתאם לכך, עלינו לעמת את נקודת יסוד האמונה שכל דת מבוססת עליה עם הכתוב בספרים ועם הווצרותם של המאמינים, באופן הבא:

- **איסלאם:** האם ניתן להוכיח שמוחמד הוא אכן נביא ושפסוקי הקוראן ניתנו לו מאת המלאך גבריאל?
- **נצרות:** האם ניתן להוכיח שישו הוא אכן המשיח, בנו של האלוקים ושותפו המלא, ושהוא קם לתחייה לאחר צליבתו?
- **יהדות:** האם ניתן להוכיח שהתורה ומצוותיה ניתנו מאת האלוקים בעצמו לבני ישראל והן אינן זיוף של אדם זה או אחר?

מאחר ואלו הן נקודות יסוד האמונה של כל אחת מהדתות, הרי ששלילתן תשלול אוטומטית את כל שאר הדברים המובאים באותם הספרים. אין זה אומר, כמובן, שכל הדברים האחרים הכתובים באותו ספר דת הם שקר מוחלט, אבל לעולם לא נוכל לדעת מה שם אמת ומה שקר כשיסוד האמונה העיקרי פגום. יש להבין, כשם שישודות בניין לא יציבים גורמים לכל הבניין לקרוס כליל, כך גם חוסר היכולת להוכיח את ישודות הדת גורם לכך שכל הדת קורסת.

מנגד, אם יוכח שאחת מנקודות יסוד אלו נכונה הרי שבהכרח כל שאר הדברים הכתובים בספר של אותה הדת הנם אמת לאמיתה. זאת, מאחר שישודות אלו הופכים את ספר הדת באופן אוטומטי לדברי אלוקים חיים. לפיכך, אם נקודת האיסלאם תוכח כאמתית ושפסוקי ספר הקוראן אכן ניתנו על ידי המלאך גבריאל, הנוכל להתווכח עם דבריי המלאך שליחו של בורא עולם? קל וחומר, אם נקודת היהדות תוכח כאמתית, ובורא עולם בכבודו ובעצמו הוא זה שנתן לעם היהודי את התורה ומצוותיה, איזה כסיל יעז לפתוח את פיו כנגדה? ואם נקודת הנצרות תוכח כאמתית, הרי שעלינו לקבל את כל מעשיו ודיבוריו של אותו ישו המשיח כאקסיומה.

השילוב בין נקודת יסוד אמונת הדת לבין המעשים בפועל הנעשים לזכרה מהותי בכל אחת מהדתות. מצוות רבות ביהדות הן זכר לכך שאלוקים נתן לבני ישראל את התורה בצאתם ממצרים. טקסים רבים בנצרות נעשים כזכר למהלך חייו של ישו המשיח, וחגים רבים באיסלאם נחגגים כזכר להתגלות הקוראן למוחמד. לכן, שלילת נקודת היסוד תבטל לחלוטין גם את משמעות המעשים בפועל.

למעשה, שילוב בין נקודת יסוד ל'מעשים בפועל' נכון לכל אירוע היסטורי. למשל, עם ישראל קבע את ימי י"ב בחשוון מדי שנה כימי אבל-לאומי, כזכרון לתאריך בו נרצח ראש הממשלה יצחק רבין. כך, הרצח מהווה את נקודת היסוד, וימי האבל הם המעשים בפועל. על כן, מי שיעז לטעון שימי האבל הלאומי הנם המצאה יצטרך להוכיח שרבין לא נרצח.

כדאי לשים לב, ששלוש הדתות מציגות את האלוקים כחכמה אדירה שאין כמותה. על כן, מצופה מחכמה אלוקית גדולה מכל בשר ודם שתדאג להגן על דתה מפני מלעיגים עתידיים, בדיוק כפי שכל פזמונאי פשוט דואג להגן על זכויות שיריו באגודה לזכויות יוצרים על מנת שאיש לא יוכל לטעון שלא הוא חיבר אותן, וכשם שכמעט כל אדם מחבר צוואה בכדי שאיש לא יוכל לסתור את רצונו לאחר מותו.

לפי זה, לא מתקבל על הדעת לחשוב שאלוה חכם שכזה יקים את הדת שלו באופן שבו כל הדיוט יוכל לשלול אותה או לפקפק בה. ברור, שאם אלוקים באמת מעורב באחת מדתות אלו הוא בוודאי דאג לכך שאת נקודת יסוד אמונת הדת לא ניתן יהיה להפריך, והיא לא תקום ותיפול בגלל תאוריה מדעית זו או אחרת. מובן, שהוא גם לא יבסס אותה על רגשות סובייקטיביים הקיימים רק אצל אנשים מסוימים. ולכן, **רק בחינת יסודות אמונה אלו היא המפתח למציאת התשובה האם קיימת דת אמת!**

בנוסף למונח 'יסוד האמונה' (המהווה את בסיס הדת כמוזכר לעיל) ישנם גם 'עיקרי האמונה', שהם פירוט העקרונות הראשיים של הדת. לפיכך, פרקי ספר זה נצמדים ל'שלושה-עשר עיקרי האמונה היהודית' המבוססים על פי דברי הרמב"ם (ר' פרק 2). הבחירה לבחון את שלוש הדתות על פי עיקרי האמונה היהודית דווקא (ולא על פי עיקרי האמונה הנוצרית או המוסלמית) נובעת מחמשת השיקולים הבאים:

1. **הדת היהודית היא הקודמת ברצף ההיסטורי לשתי הדתות האחרות, מה שהופך אותה לדת המונותאיסטית הראשונה.**
2. **הנצרות והאיסלאם מבססות עצמן על התנ"ך ועל הדת היהודית, ואינן מתכחשות אליהם.** לפיכך, אם יתברר שהדת היהודית (וכן התנ"ך) הנם שקר מוחלט, הרי שבאופן אוטומטי גם הנצרות והאיסלאם שיקריות.
3. **הנצרות והאיסלאם מציעות מעין "גרסת המשך" מתקדמת של היהדות, ולכן יש להשוות את טענותיהן אליה. אם אחת משתי דתות אלו תתברר כדת האמתית, הרי שבהכרח גם היהדות והתנ"ך אמתיים, אלא שהם לא האמת כולה רק חלק ממנה. כלומר, התנ"ך ביחד עם "גרסת המשך" (הברית החדשה או הקוראן) מהווים את דת האמת המלאה.**
4. **חמשת עיקרי האמונה הראשונים של היהדות אינם עוסקים ספציפית ביהדות אלא בשאלה הכללית אודות מציאותו של בורא לעולם. למעשה, היהדות טוענת כי כל אדם פשוט יכול להבין שיש בורא לעולם רק על סמך התבוננות בבריאה. שיטה זו תואמת לחלוטין לגישת ספר זה, הבוחן עובדות חד משמעיות מציאותיות בדרך לוגית פשוטה שכל אדם יכול להבין אותן.**

5. **נראה, כי מבין כל הדתות, העם היהודי הוא התופעה המרתקת ביותר, שכן** הוא הקטן שבעמים והנרדף מבין כולם, ועם זאת שורד עד היום. בנוסף, לאורך ההיסטוריה חיו בקירבו גאונים וחכמים להפליא, ובוודאי שיש מה ללמוד מכל אחד מהם. כמו כן, למרות היותו מועט ומדינתו מזערית כל-כך על הגלובוס, נראה שהוא מכיל את הספקטרום הרב ביותר של מגזרים: דתי, חילוני, חרדי, חרדי-לאומי, דתי-לאומי, ציוני, ציוני-דתי, ימני, שמאלני, מסורתי, יהודי-אתאיסט, רפורמי, קונסרבטיבי, אורתודוקסי, אגנוסטיקן, אשכנזי, ספרדי, חב"דניק, חסיד גור, חסיד ברסלב, אדמו"ר א', אדמו"ר ב', מקובל, מתנחל, שומר מסורת, יוצא בשאלה, חוזר בתשובה, דתל"ש, דתי-קיצוני, משתטח על קיברי צדיקים, שומרוני, קראי, עוכר ישראל, נשות הכותל, כיפה סגורה, דתי לייט, ועוד היד נטויה. התקווה, שעם סיום ספר זה כל אחד יוכל להבין ולהיווכח אלו מהמגזרים לגיטימיים ואלו לא!

1.2 אופן הלימוד המומלץ של הספר (דבר המחבר)

ברור, שהספקטרום הרחב של מגזרים בחברה היהודית לא החל מיד עם היווסדות הדת. אלא, במהלך אלפי השנים חלו שינויים ותמורות היסטוריים אשר הולידו חלק גדול מהמגזרים הללו. למרביתם אין שום קשר עם היהדות המקורית הראשונית והם נבעו מהשפעה ישירה של הנצרות והאיסלאם.

כחלק מהניסיון להבין את האמת, ספר זה שולל את הזרמים שמקורם בטעות הבנתית יסודית (שלא לומר 'הטעיה מכוונת') של מייסדיהם. חשוב לזכור, לקלקל אפשר בקלות ובמהירות, אבל לתקן לוקח זמן. לכן, ספר זה אינו מתפשר ונכנס לעומק ההוכחות של הדתות, בין היתר, כדי לתקן את כל האיוולות שנעשו ליהדות המקורית. המלצת המחבר, ללמוד כל פרק בנחת ובאיטיות מבלי לדלג, להרהר אחר הדברים, ולא לנסות לסיים את כל הספר ביום אחד. כמו כן, מומלץ לקרוא אותו יותר מפעם אחת. פרקי הספר בוחנים תחילה את משמעות המילה "אמונה" (פרק 3). זאת, מאחר שכל אחד מעיקרי הרמב"ם מתחיל במשפט "אני מאמין באמונה שלמה" (ר' פרק 2).

אחר כך, הספר דן בשאלת מציאותו של בורא עולם בהתאם לטענת היהדות שכל אדם יכול להבין שיש בורא לעולם מתוך התבוננות בבריאה (פרק 4). חשוב לדעת שפרק זה אינו בא לאמת איזו דת מהדתות, שכן זוהי רק תובנה ראשונית לכך שיש בורא לעולם. כמובן, שתובנה זו לא מקנה לאף אדם או דת את הידיעה מי הוא או את הבעלות עליו.

הפרק החמישי (5) מהווה את לב הספר ומתמודד עם נקודות היסוד של כל אחת משלוש הדתות. תחילה, מתקיים דיון אודות מועד חיבורו של התנ"ך על ציר הזמן ההיסטורי, ולאחר מכן הפרק מתמודד עם יסוד האמונה של היהדות. לקראת סוף הפרק, נבחנים יסודות האמונה הנוצרית והמוסלמית כנגד יסוד האמונה היהודית, והמסקנה הסופית היא שלא ניתן להפריך את היהדות, ושרק היא דת האמת.

בעקבות כך, הפרק השישי (6) מוכיח כיצד התורה שבעל-פה, זו המסבירה את המצוות, מחויבת המציאות. על כן, הפרק שולל את קיומם של זרמים אחרים ביהדות אשר אינם עומדים בקנה אחד עם יסודה ועם התורה שבעל-פה.

הפרק השביעי (7) דן בשאלת הבחירה החופשית של האדם, והפרק שאחריו (8) עוסק בשכר ובעונש עבור שמירת המצוות או כפירה בהן. מתוך דיון זה, מוכח גם כי המושג "העולם הבא", זה שאחרי המוות, וודאי לחלוטין.

הפרק התשיעי (9) עוסק בנבואות תנ"כיות עתידיות אודות ביאת המשיח ותחית המתים, והפרק האחרון (10) מוקדש לניפוץ כמה משפטים חילוניים פופולריים אשר אבד עליהם הכלח.

לאורך הספר, שזורות הערות שוליים רבות שנועדו להעמיק את הדיון והידע בנושאים השונים, ובו זמנית לאפשר קריאה רציפה של התוכן העיקרי. על מנת ליעל את הקריאה בספר, מומלץ להתייחס להערות השוליים בהתאם לסוגיהן, באופן הבא:

סוג הערות השוליים	אופן ההתייחסות המומלץ
הפניות למקורות ולפרקים בספר	הפניות אל מקורות מידע חיצוניים (כאתרי אינטרנט, מאמרים, ספרים, וכיוצא בזה); והפניות לפרקים ולעמודים בספר שנועדו לרמז לכך שדיון מורחב בנושא יתקיים בפרקים הבאים, או להזכיר לקורא נושא שדון כבר בפרקים הקודמים. מומלץ שלא להתעכב על הפניות אלו במהלך הקריאה כדי לא לפגום בשטף הדיון ובהבנתו. עם זאת, רצוי שהקורא יחזור ויחפש בהמשך אחר המקורות והמידע שסיקרו אותן, ובמידת הצורך יעיין שוב בהפניות לפרקים קודמים. במיוחד, מומלץ לעיין בפסקי תנ"ך שהקורא אינו בקיא בהם . (ר' לדוגמה: הע' 3 בע' 4; הע' 4 בע' 39; והע' 7 בע' 41).
העמקת הדיון	הערות שוליים שהמידע בהן מבהיר את הנושא מזוויות נוספות. קריאה והתעכבות על הערות אלו תלויה ברמת התעמקותו של הקורא. (ר' לדוגמה: הע' 7 בע' 21; הע' 27 בע' 68; והע' 40 בע' 90).
הערות ממוסגרות בגוף החיבור	הערות בעלות חשיבות רבה , שהמחבר ראה לנכון לצרפם כחלק מהקריאה השוטפת. על כן, מומלץ מאוד לקרוא הערות אלו מבלי לדלג עליהן! (ר' לדוגמה: מסגרות בעמ' 2, 3, 4, 5 ו-6).

2. שלושה-עשר עיקרי האמונה היהודית

להלן, שלושה-עשר עיקרי האמונה היהודית כפי שמופיעים בסידור תפילת כל

פה (בהוצאת אשכול), ממופים על פי נושאים:

מציאותו של בורא עולם:

1. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויַעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים:
2. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות כמוהו בשום פנים והוא לבדו אֵלֵינוּ הַיְהוָה וְיִהְיֶה:
3. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו אינו גוף, ולא ישיגהו משיגי הגוף, ואין לו שום דמיון קלל:
4. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון:
5. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל, ואין ראוי להתפלל לזולתו:

אמיתות התורה והנביאים:

6. אני מאמין באמונה שלמה, שכל דברי נביאים אמת:
7. אני מאמין באמונה שלמה, שנבואת משה רבנו עליו השלום הייתה אמתית, ושהוא היה אב לנביאים לקודמים לפניו ולבאים אחריו:
8. אני מאמין באמונה שלמה, שכל התורה המצויה עתה בדינינו, היא הנתונה למשה רבנו עליו השלום:
9. אני מאמין באמונה שלמה, שזאת התורה לא תהא מחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו:

דרכי ההנהגה של בורא עולם:

10. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם, שנאמר, היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:
11. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו:

נבואות אחרית הימים:

12. אני מאמין באמונה שלמה, בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה, עם כל זה אֲחַכֶּה לוּ בְּכָל יוֹם שְׂבִיבָא:
13. אני מאמין באמונה שלמה, שתהיה תחית המתים בעת שייעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים: